

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 27.11.1972, sp. zn. 3 Co 271/72, ECLI:CZ:NS:1972:3.CO.271.1972.1

Číslo: 46/1973

Právní věta: Ustanovenie § 107c zákona č. 101/1964 Zb. /1/ nemožno uplatniť v prípade, keď účastník odboja pre zdravotné poškodenie, ktoré utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou, síce dočasne zmenil svoje zamestnanie, avšak v čase rozhodnom pre výpočet priemerného mesačného zárobku (§ 9 ods. 2 citovaného zákona) pracoval v svojom pôvodnom zamestnaní.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 27.11.1972

Spisová značka: 3 Co 271/72

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Sociální zabezpečení, Účastníci odboje

Předpisy: 99/1963 Sb. § 219 101/1964 Sb. § 9
§ 107c
§ 107g

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46/1973 sb. rozh.

Ustanovenie § 107c zákona č. 101/1964 Zb. /1/ nemožno uplatniť v prípade, keď účastník odboja pre zdravotné poškodenie, ktoré utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou, síce dočasne zmenil svoje zamestnanie, avšak v čase rozhodnom pre výpočet priemerného mesačného zárobku (§ 9 ods. 2 citovaného zákona) pracoval v svojom pôvodnom zamestnaní.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 27. 11. 1972, [3 Co 271/72](#))

Správa dôchodkov v Bratislave rozhodnutím z 27. 12. 1971 priznala navrhovateľovi starobný dôchodok 1419 Kčs od 1. 9. 1969 ako účastníkovi odboja zaradenému do I. skupiny.

Na návrh navrhovateľa preskúmal Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie odporcu, ktoré potvrdil. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľovi ako účastníkovi odboja zaradenému do I. skupiny patrí starobný dôchodok podľa ustanovenia § 107g ods. 4 zákona č. 101/1964 Zb. najviac do výšky 100 % jeho priemerného mesačného zárobku, zníženého o čiastku rovnajúcu sa dani zo mzdy

stanovenej ku dňu vzniku nároku na dôchodok. V tomto zmysle Správa dôchodkov vypočítala výšku starobného dôchodku správne. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal výpočtu vyššieho priemerného mesačného zárobku, z ktorého bol vymeraný starobný dôchodok, poukázal súd prvého stupňa na to, že navrhovateľ je vyučený maliar a prácu maliara vykonával aj v čase vzniku nároku na starobný dôchodok, i keď po roku 1945 túto prácu na prechodný čas prestal vykonávať, a teda treba vec posudzovať tak, že nezmenil zamestnanie zo zdravotných dôvodov.

Navrhovateľ podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa odvolanie a žiadal, aby toto uznesenie bolo zmenené a rozhodnutie Správy dôchodkov zrušené. Uviedol, že v dôsledku odbojovej činnosti sa jeho zdravotný stav zhoršil, čo bolo príčinou, že hneď po oslobodení nemohol vykonávať práce maliarské a natieračské a teda bol nútený zmeniť zo zdravotných dôvodov zamestnanie. Ak sa napriek tomu vrátil k pôvodnému svojmu zamestnaniu, bolo to preto, že na práce, ktoré vykonával predtým už nestačil, keďže sa pri nich vyžadovala kvalifikácia, ktorú pre svoj zdravotný stav nemohol nadobudnúť. Maliarske a natieračské práce začal robiť z nevyhnutnosti, pretože iné práce robiť nemohol.

Odporca žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd SSR uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 107c zákona č. 101/1964 Zb. (úplné znenie zákona bolo vyhlásené pod č. 5/1972 Zb.), ak účastník odboja zmenil pre zdravotné poškodenie, ktoré utrpel v súvislosti s odbojovou činnosťou, svoje doterajšie zamestnanie, zisťuje sa jeho priemerný mesačný zárobok pre výpočet dôchodku, pokiaľ je to pre neho výhodnejšie, zo zárobku, ktorý dosahujú rovnako kvalifikovaní zdraví pracovníci v povolani, ktoré účastník odboja predtým vykonával. Z uvedeného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že ide o prípady, keď účastník odboja musel pre svoje zdravotné poškodenie, utrpené v odboji, zmeniť svoje doterajšie zamestnanie.

Navrhovateľ bol maliarom a natieračom. Toto zamestnanie vykonával aj v čase vzniku nároku na starobný dôchodok. Nejde preto u neho o zmenu zamestnania pre zdravotné poškodenie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, i keď po oslobodení po určitý čas vykonával iné zamestnanie, odlišné od jeho pôvodného zamestnania. Ustanovenie § 107c zákona č. 101/1964 Zb. sleduje účel zabrániť tomu, aby osoby, ktoré sa zúčastnili odboja za národné oslobodenie a ktoré v tejto súvislosti utrpeli zdravotné poškodenie a museli z toho dôvodu zmeniť zamestnanie, neboli v nevýhode pri výpočte priemerného mesačného zárobku a tým aj pri výpočte dôchodku oproti iným, zdravým pracovníkom. Preto pri stanovení priemerného mesačného zárobku osoby, ktorá utrpela zdravotné poškodenie v súvislosti s odbojovou činnosťou a musela preto zmeniť zamestnanie, sa pre výpočet výšky dôchodku má vychádzať zo zárobku, ktorý dosahujú pracovníci rovnako kvalifikovaní ako účastník národného boja za oslobodenie. U navrhovateľa však o taký prípad nejde, pretože i keď na čas zmenil zamestnanie pre zdravotné poškodenie utrpené v odboji, neskôršie začal pracovať vo svojej profesii a v tejto pracoval bez obmedzenia aj v období, ktoré je rozhodujúce pre výpočet priemerného mesačného zárobku, t. j. v období 5 prípadne 10 rokov pred vznikom nároku na dôchodok a v čase vzniku nároku na dôchodok.

Preto bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené podľa ustanovenia § 219 O. s. p.

1) Úplné znenie zákona so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod č. 5/1972 Zb.